

İbrahim Düşkün

- şiirler -

Yayın Tarihi:

03.10.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adın bana destan gelir

yar gelir, yağmur gelir
narlar çiçek açanda
sevdalar gül kokanda
zozanda
adın bana destan gelir

gün tutulur, zaman durur
yürek aşka duranda
umut bahar olanda
o anda
adın bana destan gelir

gün olur ömre bedel gelir
gözler sonsuz bakanda
renkler rengin olanda
yürek yananda
adın bana destan gelir

sen gelirsin, sevdan gelir
canlar bir can olanda
ruhlar kurtulanda
sonsuz zamanda
adın bana destan gelir.

İbrahim Düşkün

Adını adıma yazdım

adını adıma yazdım
gözlerinde büyüttüm umudu
bir sabah gelirsin diye
günleri bir bir ben gönderdim
yıllar nede çabuk tükendi
bu kaçınıcı mevsim eskidi
bak bir kış daha geldi
zemheri aylar şimdi
umuda nice zaman eridi
bahar düşlerim vardı bitmedi
güneş özlemi oldu yüreğin
geceler gündüze yetmedi.

İbrahim Düşkün

Ah

dinlesem yüreğimi
anlasam yolculuk nedir diye
yüceler tahtı seni muştular
bileyim
ah bileyim
bendeniz bileyim
bileyim

açsam gözlerimi
görsem göktekilerini
gökte yıldızlar seni muştular
göreğim
ah göreğim
bendeniz göreğim
göreğim

ruhuna ruhumu yürüsem
bir ömür deniz görsem
denizde sular seni muştular
gideyim
ah gideyim
bendeniz gideyim
gideyim

İbrahim Düşkün

Ah beni

beni beni
ah beni
bir sürgün yaşamalı beni
aşkın ruhları yürümeli
erişilmez ışıklara koşmalı beni
o güzel sesi
haykırınca içim
kim bilir nerede
kaçıncı perdede
belirince leyla
unut beni
söz yüreğin
unut beni
beni beni
ah beni
yaşamaya neden beni

beni beni
ah beni
dün unuttu beni
bugün buldu beni
beni beni
ah beni
bugün bıraktı beni
yarına sattı beni
beni beni
ah beni
yaşamaya neden beni

beni beni
ah beni
baktım görmedim beni
duydum işitmedim beni
konuştum söylemedim beni
koştum yürümedim beni
beni beni
ah beni
yaşadım yaşamadım beni
beni beni
ah beni
yaşamaya neden beni

İbrahim Düşkün

Ah San Francisco

öfkeliyim sürüp gidene
ah san francisco
bende adın
kayıplar kenti

yürüsem sokakları
bir başıma sessiz
nasıl bir yersin
bilemem seni
düşlerim engelli
yürüyemiyorum
ay tutulmuş
rüya göremiyorum
ah san francisco
bende adın
kayıplar kenti

rüzgar esmiyor
haykıramıyorum
dünya dönende
güneş gelende sor
ah san francisco
bende adın
kayıplar kenti

İbrahim Düşkün

Akar Gider

bir deli rüzgar eser
yaşamak olur adın
ben giderim
düşlerim gider
güneş doğar
devinir toprak
yeniden olmak olur adın
bahar gider
yaz gider
günler aylar yıllar gider
zamandır bu
dinlermi seni beni
akar su misali
ömrümüz gider

İbrahim Düşkün

Alır gider yara beni

uzaklara yol görünür
alır gider yara beni
yara beni,yara beni
alır gider yara beni

yola düştüm yol nicedir
götürür o yara beni
yara beni,yara beni
götürür o yara beni

bilinmezdim bildiren o
bildiğim o yara beni
yara beni,yara beni
bildiğim o yara beni

özlem umuda dolanır
sarı gider yara beni
yara beni,yara beni
sarı gider yara beni

yaşam sevgiye duranda
yol eyler yara beni
yara beni,yara beni
yol eyler yara beni.

İbrahim Düşkün

Aşkındılar

birer birer geldiler
bir ömürdü gittiler
bir bak niceydiler
güzel göründüler
böbürlendiler
çirkin bilindiler
üzüldüler
zaman gibi estiler
g i t t i l e r

zengin oldular
sahiplendiler
yoksul düştüler
çaresizdiler
zaman gibi eridiler
g i t t i l e r

güçlüyüm dediler
ezdiler
zayıf düştüler
ezildiler
zamana yenildiler
g i t t i l e r

kendini aşanlar
aşkındılar
sürüpte gidene takılmadılar
kattılar
katıldılar
zamana yenilmediler
hep yeniden doğdular
sonsuzu yaşadılar
k a l d ı l a r.

İbrahim Düşkün

Ateş olur yakar yüreğin

alevlenen ateşlere atılan ibrahimdi
ruhunu özgürlüğe adanmışın biriydi
kıvılcımlara direnen saran yüreğindi
bin ateşe direnir ateş yakmaz ibrahimi
yüreğin ateş olur nasılda yakar ibrahimi
sürüp giden bir yazgı gibidir sana yolculuk
ateşinde serinlik,serinliğinde ateş gizlenir
böyledir yürekler,kadim bir gelenekten beslenir.

İbrahim Düşkün

Ay yüzlü sevincin yoktu

ruhumun çocuksu düşlerini
en iyi onlar anlar diye
gökte dizili yıldızlara
uzanmak gelirdi içimden
bana ışığını göster dedim
ay yüzlü sevincin yoktu
yine karanlıktı gece

özlemine sonsuzlara taşıdım
yaşamın renklerinde aradım seni
dillerindi öğrendiğim tüm coğrafyalarda
insanlığın izdüşümünde,tarihte
bana ışığını göster dedim
ay yüzlü sevincin yoktu
yine karanlıktı gece

doğruların öyküsünü okudum
her bir yanında dünyanın
garip kalmışlığın adını buldum
neredesin artık tut diye uzattım ellerimi
bana ışığını göster dedim
ay yüzlü sevincin yoktu
yine karanlıktı gece

İbrahim Düşkün

Bana beni söyle

bana beni söyle
bana beni
hani çocuklugum gençligim nerde
sanki bir romandi okudugum
bir sinema filminde ben

beni benden alan
rüzgari esiyor zaman
günesin elinde tutsak
dönen su dünyaya bak

bana beni söyle
bana beni
bir umut selinde ömrüm
yitirdim beni
hani çocuklugum gençligim nerde

insan zamana tutsak
su sonsuz hirslara bak
sanki bir rüya bu
bana beni söyle
bana beni
hani çocuklugum gençligim nerde

İbrahim Düşkün

Bana bir masal anlat anne

hayat birazda seni anlamaktır anne
nedensiz
beklemeden
aç kollarını geleyim
bana bir masal anlat anne
kirlenmemiş bir dünyadan
senin olandan

İbrahim Düşkün

Bana hayat söylemelisin

bir dűş görmelisin
gelmelisin
öyle sıradana yakışmaz insan
bana hayat söylemelisin

bir dűş görmelisin
gelmelisin
ne varsa yaşama dair
söylemelisin
rüzgar esmelisin
yağmur yağmalısın
bir anlamı güneş olmalısın
güne doğmalısın
gelmelisin

bir dűş görmelisin
gelmelisin
gözlerimde gözlerin olsun
ruhumda ruhun
yüreğimde yüreğın
hayat olsun
gelmelisin

İbrahim Düşkün

Baran

kayıt düş sürüp giden çağlara kalan diye
yücelerden bize en güzel armağan diye
adı adımızdır ruhu ruhumuzdan diye
zaman aşka dursun yağan baran diye
25/6/2003

İbrahim Düşkün

Beklenensin

bir sabah vakti beklenen
ilk ışıkları gibisin güneşin
kuşlar cıvıldaşır, toprak devinir
her canlı bir çabayla güne bilenir
dolu dolu zinde bir ruhla uyanırda
umutlar sarar her yanını dünyanın
gün taze bir gelin gibi süslenir
yaşam çabası başlar gün yorucu
düşünen var mı güneşi
var mı ışıklarına bir yolcu
sürüp gidendir bu, yoruldum
düşler içinde düşler kurdum
yollar içinde yollar
sürgündü yüreğim, yürüdüm
parlayan gözlerini gördüm
ışıkları güneşten olan
bir mavi vurgun yedi yüreğim
bürüdü beni sevgi derdin
özüm saklı durur özünde senin
beklenensin.

İbrahim Düşkün

Ben adını destan yazdım

güneşin büyülü bakışlarına
yedirenk yağmurlu yollara
haykıran o sessiz taşlara
ben adını destan yazdım

sürüp giden zamana
mevsimlere, aylara, yıllara
sürgün yüreğimin sessiz anlarına
ben adını destan yazdım

suya yazdım, toprağa yazdım
denize, sonsuz gökyüzüne
umut kokulu yıldızlara
bir gece sessizliğinde aya
heran yazdım durdum adını
ben adını destan yazdım
ben adını destan okudum

oturdum bir nehir boyuna
eskimiye zamanın en sonsuzuna
seni yazdım
okuduğum sendin seni gördüm
gördüğüm sendin seni okudum
ben adını destan gördüm
ben adını destan yazdım

şimdi gel
ey büyülü yaşamda saklı gerçek
gel ey destan
gel ben yorulmadım seni yazmaktan
yorulmam bir ömür boyu seni kurgulamaktan
okumaktan
yorulur, yorgun düşer yüreğim
bir gün sen yorulursan okunmaktan
ben adını destan gördüm
ben adını destan yazdım
ben adını destan okudum.

İbrahim Düşkün

Ben burada eskidim

ben burada eskidim
seni esmeli rüzgar
seni yağmalı yağmur
seni umudetmeli yürek

ben burada eskidim
seni doğmalı gün
seni büyütmeli gece
seni hissetmeli rüyam

ben burada eskidim
duvarda resmim
çocukluğum, gençliğim
bürünmeli ruhuna ruhum
sonsuzluğum

İbrahim Düşkün

Benim Adım Gece

bir ömrün yarısıyım ben
benim adım gece
her halim bir bilmece
kimine yorgan olur uyuturum
kimine zindan olur
bir o yana bir bu yana
dönderir dururum
benim adım gece
kimi yüz yüze
kimi sırt sırta
kimi bir başına yıldızlara
benim adım gece
kimi düşlerde
kimi zevklerde
kimi sessiz sessiz
kıvrır durur bir köşede
benim adım gece
bazen uzun bir ömür gibi
bazen kısa bir an gibi
her kesin var bir gecesi
birazda anlatan kendisini
benim adım gece
ışıklar bir bir sönünce
kalırsın bir başına,kendine
benim adım gece.

İbrahim Düşkün

Binbir yürek dostlar

kapı çalınır dostlar gelirdi
bir acı kahve hatırına
bin tatlı sözcük düşerdi
gülücükler konardı
gecenin sessiz çığığına
insan olmak paylaşmaktı
paylaşır çoğalırdık
göğüslerde bir değil
binbir yürek taşırdık
sevgiydi,dostluktu
candandı arkadaşlık

sohbetler koyulaşır
sözcükler tadını verirdi
renge tavşan kanı demleri
tüm hücrelerimiz isterdi
yudum yudum çaylara
paylaştıklarımız düşerdi
tasasız yarınlara
saatler unutulurdu

binbir yürek dostlar
dostluklar
sayfalar dolusu mektuplar
kapı çalınır
canlanır anılar.

İbrahim Düşkün

Bir bayram gelsin

zamana yenilmeyen
kutlu bir y¼rek gibi
tadı tadımız olsun
bir bayram gelsin
kapılar tak tak çalınısın
el ele uzansın
y¼rek y¼reęe
sofralar kurulsun
g¼nler neşey dolsun
çocuk y¼zly¼ büy¼s¼n sevinçler
kavgalar unutulsun
ne kin ne nefret kalsın
sevgiye dursun d¼nya
tadı damaklarda
bir bayram gelsin.

İbrahim D¼şkün

Bir beni iki yaşadık

gizemli bir bahçedir dünya
kim bilir sabaha doğunca güneş
heybesinde bize neler saklar gün

bir beni iki yaşadık
bir sevdayı iki ben
zıtların savaşına
bir ömür yitirdik
umutlar zamanı çekti
yaşamlar ertelendi
gidenler sermayedendi
güneşe hükmü olan kimki
geceye yada gündüze
an be an tükendi gitti zaman
gönderdik nicelerini sıra kimindi
gitme vaktimiz geldi sıra bizimdi

bir beni iki yaşadık
bir sevdayı iki ben
zıtların savaşına
bir ömür yitirdik
ötelede aradık
yarınlara saklı kaldı umutlar
gitsin dedi bize yaşananlar
nicedir gidiyor tükeniyor anlar
nerede kaldı gelmedi hala
özlenen yarınlar

bir beni iki yaşadık
bir sevdayı iki ben
zıtların savaşına
bir ömür yitirdik

İbrahim Düşkün

Bir Gece Sessizliği

bu gece ıssız
bu gece kimsesiz
koptum tüm kayıtlardan
oturduğ
sessiz sessiz
ağladım

İbrahim Düşkün

Bir Güzel Çocuk Vardı

düşleri kendine saklı
bir güzel çocuk vardı
karşı duvar önünde
sessiz sessiz ağlardı
gemi olurdu denizlere
sonsuz sulara dalardı gözleri
kuşlarla kanatlanır
uzak diyarlara uçardı
gel bizimle kal diye el sallayan göklere
umutları olurdu yıldızlanan

düşleri kendine saklı
bir güzel çocuk vardı
karşı duvar önünde
sessiz sessiz ağlardı
anne miydi hasreti baba mı
dalardı uzaklara gözleri
göklere sığınırdu düşleri
yıldızlar okşarken saçlarını
kapanırdı göz kapakları usul usul
uyurdu tasasız anne kucağında gibi

düşleri kendine saklı
bir güzel çocuk vardı
karşı duvar önünde
sessiz sessiz ağlardı
belki çocuk büyüdü
belki bu kent büyüdü
uyandım baktım pencereden
ne çocuk ne düş ne duvar
bitti gitti uzaklar
buralara gelmedi bir daha
ne çocuk ne düş ne duvar
ne de o güzelim çocuklu bahar

İbrahim Düşkün

Bir kere

sen bir kere
ben bir kere
bu an bu saat
bugün bir kere
bu yıl bir kere
bu hayat bir kere
bu resim bu heyecan bir kere
bu okul bu sıra
bu arkadaş bir kere
bu ders bu sınıf bir kere
bu coşku bu heyecan
bu dayanmaz yürek bir kere
her an elimizden
kayıpta giden
anlar günler bir kere
sen bir kere
ben bir kere
bu aşk bu yürek bir kere
bu kalem bu kağıt
bu şiir bir kere

İbrahim Düşkün

Bir yanımız ölür bir yanımız doğar şimdi

gidenlerimiz var
birde gelenlerimiz
birde gelmek nedir bilmeyenlerimiz
saniye mi desem dakika mı
saat mi desem gün mü
hafta mı desem ay mı
mevsim mi desem yıl mı
kimi kısa kimi uzun
sırası gelince birer birer
kayıpta elimizden gittiler
bir yanımız giden olmuş
bir yanımız kalan
bir yanımız ölür
bir yanımız doğar şimdi
süregelen bir ölüm gibidir yaşamak
bu giden kaçınıcı günümüz oldu böyle
uçupta elimizden
sessiz bir ölüme kalan dün gibi
sanki duymuştuk yaşamamıştık gibi
sanki ağlamamıştık gülmemiştik gibi
anılar oldu hepsi
kalan bir fatura artı eksi
başka nesi

İbrahim Düşkün

Biz ademin çocuklarıyız

bir yeryüzü
nice coğrafya
üstünde açar
yedi desen çiçeklerimiz
yücelerden ayettir
renklerimiz dillerimiz
bazen kavga olsada
barıştır erdemimiz

yok aslında farkımız
yedi renktir çiçeklerimiz
biz ademin çocuklarıyız
iyi çabalardır erdemimiz

daha biz doğmadan verildi
renklerimiz,ırklarımız
analarımızdan öğrendiğimizdi dillerimiz
seçmedikki biz
bunlar olabilir mi üstünlüğümüz

İbrahim Düşkün

Bu geceler aysız geceler

bir mum yak
hüznü bitsin gecenin
bir mum daha yak
nice olsun mumlar
dağılsın gitsin karanlıklar
bu geceler aysız geceler

baksana yıldızlara
karanlık olunca gece
nasılda birer birer
dizildiler
göge inciler gibi
parlıyor yüzleri
uzun ince bir yol
umudu yazıyorlar sonsuza
hüznü bitsin diye gecenin
yer selama dursun
mumunu yakmış o yıldızlara
sessiz ve ıssız olunca zaman
direndiler karanlığa

bir mum yak
bir mum daha yak
nice olsun mumlar
dağılsın gitsin karanlıklar
bu geceler aysız geceler

İbrahim Düşkün

Bu Kenti Ben Düşlemedim Yar

duvar
dört yanı duvar
bir kapı
bir pencere
sokaklar melul ve تنها
bu kenti ben düşlemedim yar
kördüğüm olunca yaşananlar
dalar uzaklara gözlerim
bir deniz arar
umudun kaf dağı ardına saklı
yüreğime su
mavi

İbrahim Düşkün

Bu mevsim düşler su rengi

bu mevsim düşler su rengi
bir yaprak düşer
kapılır gider zamana
bir yaprak daha
ağaçlar neşesiz bakar
üzgün ve birazda kırgın
umursamaz olan da kim
giden gitmiştir misali
giden bizden gitmiştir
bu kaçınıcı yanımız oldu böyle
canımızdan bir bir eksilen

bu mevsim düşler su rengi
masmavi bir gökyüzü düşlersin
rengini bulan bu düştür dersin
kıskanır bulutlar gelir örter yüzünü
ayaz gecelerde bahar özlemin
doğacak güneş gibi
sabahı beklersin
gül kokulu olunca düşlerin
düşümü buldum dersin
düşüne yol düşlersin
yollar uzundur
dikenler kan revan eder seni
gül hazzına acılar düşer

bu mevsim düşler su rengi
düşlemesi bir dert adama
düşlememesi bin dert gibi.

İbrahim Düşkün

Çöle Durunca Yazgılar

Zaman gelir anlar insan
Ne düş ne gerçek
Bulmaz olur sözdizimini sözcükler
Unutulur
Çöle durunca yazgılar

Kayıplara yazılı adın gibi
Sonsuzuna dalar uzaklara gözler
İssiz olmuş
Sokaklarına gün doğmaz bu kentin
Sabahını bürümez güneş
Sayıklar durur sessiz bir sonu gece
Çöle durunca yazgılar

Koparırcasına kayıtlardan
Bir rüzgar eser ufuklardan
Olacaksa olsun
Teselli yüreğın
Olacaksa olsun
Bir tufan ol üstüne gecenin
Çöle durunca yazgılar.

İbrahim Düşkün

Dost ben sana geldim

yol düşledim yolcu oldum
gül düşledim bülbül oldum
sende buldu beni derdim
geldim,dost ben sana geldim

tut elimi kaldır beni
aşk koruna daldır beni
yol eyle yoluna beni
geldim,dost ben sana geldim

koptum geldim kayıtlardan
an be an eskiten zamandan
hem saltanat hemde maldan
geldim,dost ben sana geldim

kabul eyle ey dost beni
yolcu olmuş benden beni
dolaştım binbir alemi
geldim,dost ben sana geldim.

İbrahim Düşkün

Düş kurmaktır yaşamak

beklemedi
ne giden
ne gelen
şimdi burada ben
bir sesteki yankılandı içimden
dinle ey yolcu
varki yüreğin
bir düşün olmalı senin
ufukta gözlerin
düş görmelisin
görünce gitmelisin
yaşamak nedir
nedir yaşamak
dinle yüreğini
anlarsın
düş kurmaktır yaşamak
düşüne yol bulmaktır yaşamak

İbrahim Düşkün

Düşler

insan düşler
razı olmaz sürüp gidene
ötesini düşler
daha iyi olacak der
bırakır bu anı
yarını düşler
bir an önce yarın olsun der
yarın bu an olur
bırakır bu anı
yarını düşler
böyle sürüp gider
ömür düşlerde biter.

İbrahim Düşkün

Düşlerim

düşlerim
deniz düşlerim
dalar ufuklara gözlerim
deniz düşlerim
bahtımı sulara vurur
deniz düşlerim
aşk sessiz
yürek ıssız
birbaşına
kimsesiz
deniz düşlerim

düşlerim
deniz düşlerim
gözleri gözlerim
deniz düşlerim
ruhu ruhumu saranda
bir alacakaranlıkta
deniz düşlerim

düşlerim
deniz düşlerim
yaşam besteli bir şarkı
umudun sonsuz rengi
mavi
düşlerim
deniz düşlerim.

İbrahim Düşkün

Düşlerim Sana

düşlerim sana
bulurum seni bu gece
hilal doğanda ay sen

gözleri ufuklarda
bir martı durur kıyıda
güneş denizde boğulur
yine akşam burada
rüzgar eser için için
ritmini aşka bulur şarkılar
adına gelince dalgalar
divan kurulur yıldızlardan
karanlıklar vurulur
aşka yürek kurtulur

düşlerim sana
ha rüya ha gerçek
bulurum seni bu gece
hilal doğanda ay sen

İbrahim Düşkün

Ey özgürlük sar beni

zihinde olunca barikat
insanı hiç bulur mu hakikat

öyle sisli perdeden bakınca göz
hikmetli sanılır yaftalı söz

ey özgürlük sar beni
nice insan insan engeli

.....
.....

İbrahim Düşkün

Ey ruhu ruhum yar

göl rengin,sevda gözlerin
bir ömür düşledim
gecelere gündüzleri doladım
bahar kokulu umutlar besledim
seni bekledim
ey yüreği yüreğim yar

göl rengin,sevda gözlerin
çoşku denizinde boğdum hüznleri
bir şarkı besteledim bu gece
aşkın umut şarkısını
seni bekledim
ey ruhu ruhum yar

göl rengin,sevda gözlerin
yol yürüdüm yollar uzundu
bu yollar aşk sözündü
ufuklar güneşe büründü
seni bekledim
ey derdi derdim yar

İbrahim Düşkün

Eylül gelince

eylül gelince
yaşam bir tutkudur içimde
kadim gelenekler gibi
adına yürümek bu kenti

üstüne öyküler kurgulasam
zamana sığdıramam seni
gök yağmur olsun
deniz yağsın yar

eylül gelince
bir mavi destan yürür içimde
aşk miladı ki yüreğin
sığdıramam dizelere

İbrahim Düşkün

Eylül Yüreğın

deniz mavi
gök sonsuz ve mavi
akıpta gıdıyor her şey
mutlak olana
adını eylül yazdım zamana
ruhumu ruhuna
yaşamak birazda tanımlamaktır şimdi
seni,beni,sürüpte gıdeni
yüreğın eylül
tanımsız duruşlara direniş gibi
yüreğın ah yüreğın
olmasa bu eylül yüreğın
olurmu anlamı hiç
ufuklara büyür umudun.

İbrahim Düşkün

Geçiyoruz bu yol geçen handan

sıra bizim geçiyoruz
bu yol geçen handan
haberim varmı zamandan
kaç gün akşam oldu
kaç gece sabah
umutlar kürekdir
çektikçe çeker
bu sandal gibi handa
sermayemiz olandan
saniye,dakika,saat
gün,hafta,ay
nice yıllar
bir an gibidir zaman
hiç durmadan akan
o tatlar,o hazlar
geçermi dediğimiz
yürek dağlı acılar
yaşamadık sanki
geçen biz değilmiydik
bu yol geçen handan
bir kaç resim
bir kaç dize
kalan o anıladı bize.

İbrahim Düşkün

Gel içimde ağla

zamana kayıtlama kendini
mekanlar tutmasın seni
yol eyle umudu
gel içimde ağla
süzülen gözlerinden
yaşlar aksın yüreğime
ister sevincin olsun
ister hüznün
gel içimde ağla

susuz çöllerdeyim
sensiz bu kaçınıcı mevsim
uzadıkça uzadı kışlar
gel içimde ağla
baharın gelsin
umuda yüreğim yeşersin

İbrahim Düşkün

Gel zamanı durdur bana

gel zamanı durdur bana
bu öyküyü bir de sen anlat bana
ben hala burada
gittiğin yerdeyim
saniye,dakika,saat
gece,gündüz
gün,hafta,ay
nice yıllar

gel zamanı durdur bana
bu öyküyü bir de sen anlat bana
ben hala burada
gittiğin yerdeyim
gidenler neydi
öyküler benim miydi
düş müydü,gerçek miydi
gelenler umutlara sevimsizdi
iyisine nice yaşamlar ertelendi
özlemler büyüdü
bir ömürdü gitti
beklenen hala gelmedi

gel zamanı durdur bana
bu öyküyü bir de sen anlat bana
ben hala burada
gittiğin yerdeyim
düşler mi zor
gerçekler mi
gel zamanı durdur bana
bu öyküyü bir de sen anlat bana
umutlar mı zor
yaşananlar mı.

İbrahim Düşkün

Gidersen

gidersen
dönülmez ufuklara
yazamam
kopuşum olur
tutunamam
sende kalır rüyam
uyuyamam

gidersen
dönülmez ufuklara
ardınısıra kalır gözlerim
bana hüzün sarmalıdır gece
uyuyamam

gidersen
dönülmez ufuklara
sende kalır rüyam
uyuyamam

İbrahim Düşkün

Gidiyorum

ben okyanuslar okudum
aldırmaz ırmakları yüreğim
mavi sularında gözlerim
g i d i y o r u m

ufukta bir kızılık
gene akşama akıyor gün
bu yazgı benim
g i d i y o r u m

ben okyanuslar okudum
yaşadım yaşamadım
bu yazgı benim
g i d i y o r u m

İbrahim Düşkün

Göçmen çığlıkları

ilkin seni bildim yollarında
duydum sanrısız sesini bir kayanın
neonlar yükselmişti artık
bir tabaka daha atmosferde
vadilerini aştım özgürlük bayraklarının
dağlarında bir çobana uzattım ellerimi
damarlarımda bir zelzele
sismograflarımı eskidi bu kentin
umursamazlığın adıdır bu
öfkelerim buğusunda boğduğum
kalmamış bir yaşamın
kareköküdür yaşanan
ey çocuk
irice savaşların ateş hatlarında
imdat çığlıkların gelirdi kulağıma
mamasız bir çağda büyür
toprak yudumlardın sessizce
şimdi o mercansı gözlerde
yolda kalmış bir onurun
hıçkırıklarıdır yükselen
o damlalar o gözyaşları
git duyur sesini
ey içimi tüketen boğmaca kasırgası
yıldızlara uzanır geceler gördüm
yolda kalmış çocukların
tiz sesleriydi yükselen
adı sorulurmu ellerinin
kabına sığmaz biriken
nice yörelerin
göçmen çığlıklarıdır bu
kanat çırpan martıların
özgür havasıdır soluduğum
yollarına uzatsam ellerimi
eteklerinca bahar yürür içimi.
07/08/1982

İbrahim Düşkün

Gözlerin Feryadı

gözlerin feryadı bakışlar
neleri anlatmazki
anlayabilince insan

umursamaz çağlar gördün çocuk
tanığı bakışların
feryadı gözlerin olan
bahar hala uzak değil mi
zemheri aylar şimdi
titriyorsun
anla diyorsun
umuyorsun
gel diyorsun
bekliyorsun

gözlerin feryadı bu
neleri anlatmazki
öyle kala kalınca bakışlar

İbrahim Düşkün

Gül

sıcak bir dokunuştur
besler seni gül
masmavi denizler
kıpkızıl seninle gül
uzaklar özlem şimdi
sevdalara açınca gül

İbrahim Düşkün

Güneşe yağan kar gibiydiler

ey saklı kadim gerçek
dağ doruklarına yücelsin ruhun
kadrin bilir kentler yok artık
egemen oldu zorbalılar,terazisi kırıldı hakkın
insanlık sustu,sanki zaman durdu
duyan nede azdı yürek dağlı feryadı
umursamaz yüzünü sordum dünyanın
dön bir bak dedi zaman
döndüm baktım
zaman içinde zaman vardı
zorbalardan nice gelen vardı
kendine sonsuzluk rolün gören vardı
kasırğa gibiydiler,kırıp geçtiler
yerlerden yurtlardan ettiler
zulüm,gözyaşı,sürgün getirdiler
güneşe yağan kar gibiydiler
eridiler,eskidiler,kadim gerçeğe yenildiler
geçti gittiler,sanki hiç gelmemiştiler

asra and olsun
dön bir bak dedi zaman
döndüm baktım
yüceler tahtında kadim gerçektir hükümler
zorbalıları bir bir figüran etmişti zaman
güneşe yağan kar gibiydiler
şimdi neredeler,hangi meskun mahaldeler
geçti gittiler,sanki hiç gelmemiştiler.

İbrahim Düşkün

Güneşin Bitmeyen Türküsü

özlemine dayanmaz yuregim
gecenin bir vaktinde uyanirim
bir mavi yolculuktur baslar
gunesin bitmeyen turkusune

İbrahim Düşkün

Haberin var mı

zaman suskun
sen gidiyorsun
asi bir rüzgara kalıyor dünya
haykırsam ardından
kalakalmış gözlerimle ben
dönüp bir baksan
yıllar umudum olur
haberin var mı

ey umudun sonsuz rengi
haberin var mı
mevsim sonbahar
bir bir kapılıp gidiyor sulara
dökülen yapraklar
benimse hala
tomurcuklu düşlerim var
bahardan fırtınalar

İbrahim Düşkün

Harput'ta bir akşam vakti

Harput'ta bir akşam vakti
kentin ışıkları masal gibi
yer gök olmuştu
gök yer gibi
yürüdüm adına
bu kadim kenti
seni aradı gözlerim
üstüme zamanı savurdu rüzgar
sanki nefesindi
gelmeliydin
ah gelmeliydin
ta uzaklardan gelmeliydin
mavi bir gökyüzüne
Harputu yürümeliydin

İbrahim Düşkün

Hayat bir çekimlik resim

deklanşörde elin
hayat bir çekimlik resim
çeker çeker gidersin
doğrular senin
yaşadım dersin
yanlışlarda senin
kiminde kalırsın
kabullenemezsin
uzaklara dalar gözlerin
mavi bir sonsuzluğu ararsın
yaz gelir güz gelir
hala tomurcukludur düşlerin
hayat böyledir
içinde bahar ukdedir

İbrahim Düşkün

Hayat yorulur

savaşlar ölümcül
ateş hatlarında yüreğim kalır
umudun baharında
en delikanlı çağında
sahipsiz
korkusuz
bir kurşundur şakağında
iki damla kan
intikam
nice zaman olur
hırsına insanın
hayat yorulur

İbrahim Düşkün

Hayatın resmi

yanlış çekilmiş fotoğrafların
adı gibi olunca hayat
doğruca bir resmin
düşlere kalır umudu
ha bugün
ha yarın
nice yıllar tükenir
çoğalır fotoğraflar
yerin kalmaz olur
albümü dolunca hayatın
ipi çekilir ömrün
gözler mi açık hala
el deklanşörde
albüme o resim beklenir

İbrahim Düşkün

Hey Gidi Yar Hey

hey gidi yar hey
sen hala yoksun
yaşam bu ya
dayanamaz ışıklarına güneşin
eskir
bir döngüdür
dolanır başucumuzda
bizi alır gider zaman
sanma sabaha güneş doğar
güneşe dünyamız doğar
gece gündüz olur
gündüz gece
bizi alır gider zaman
bakınca resimlere
anlar insan
hey gidi yar hey
sen hala yoksun

İbrahim Düşkün

Hükmün geçmez rüyalara

sen ey zalim
nereye kadar zulüm
dünyada insan inim inim
top senin,tüfek senin
yalan senin,talan senin
sanmaki her şey senin
hükmün geçmez rüyalara
rüyalar benim
umutlar benim
gerçek benim

her dil benim
her renk benim
her coğrafya ben
hak benim
hukuk benim
adalet benim
iyilik benim
erdem benim
insanlık benim
yeryüzüyüm ben
zorbalık senin
rüyalar benim

sen ey zalim
hükmün geçmez rüyalara
rüyalar benim
dört bir yanında dünyanın
umutlar benim
insanım ben

İbrahim Düşkün

İçimi esen rüzgar

yar
içimi esen rüzgar
yağmur ol
bulutlarla gel
bahar ol
gel
kurtulanda maviye ruhun
denizlerle
göklerle gel
gel

yar
içimi esen rüzgar
zamanı sorma
iz sür yıldızlardan
gel
bir mevsim daha eskidi
sarardı yapraklar
umudumsun yar
gel

yar
içimi esen rüzgar
fırtınalar
amansız dalgalar
yaşamak anlamaktır yar
gel

İbrahim Düşkün

İnsan vitrinde gibi

her Şey yapmacık süslü
sanırsın vitrinde gibi
yürekler susmuş
sevgiler unutulmuş
ne gülen gülen gibi
ne ağlayan ağlayan gibi
gözleri hırs bürümüş
insan vitrinde gibi

İbrahim Düşkün

Kayıtsızdı

baktı
ayırdı gözlerini
kayıtsızdı
sonra...
sonra unutamadı
düşledi
bir gece aniden
fırladı yataktan
yüregini yokladı
saran bir şeyler vardı
oydu
aradı
bulamadı
tutulmuştu
unutamadı
bir an düşledi
düşlerde kaldı
aşktı
kayıtsızdı.

İbrahim Düşkün

Kırk Őir yüreğin

kırk Şafak türkü söylenir adın
kırk ikindi hüzün duyulur feryadın

kırk güneş ateŐine erir gözlerim
bakışlar kala kalır gitmelere isyan

kırk ikindi içimi eser adına rüzgar
günbatımına saklı sevdalar gerđek

kırk deniz olur umuda gözlerin
akınca ırmakları yüreğimin

kırk mavi destan yürür içimi
sonsuz zamanda adın gibi

kırk can olur yeniden doğar sevdana ruhum
kırk Őir yreğindir sarar iğime seni yar

İbrahim Düşkün

Korku tanrısı azizleri

ey korku tanrısının
sefa süren azizleri
binbir yüzlü tanrınız var
sefanıza neden

bir korku mabediniz var ki
nice korkular beslersiniz
korkutursunuz
sefanız daim olsun diye

ey korku tanrısının
sefa süren azizleri
binbir yüzlü tanrınız var
sefanıza neden

.....
.....

İbrahim Düşkün

Meyra

zaman suskun
sen de mi gidiyorsun
ölüme koşuyor dünya
anlatamıyorum meyra

aç pencereni
bir bak hele
umudun olsun
daha ölmedik
ellerimiz kenetli
gidelim
bizi dağlar korusun
yediler gibi meyra

aç pencereni
bir haykır hele
deki
anlayacaksınız
ey zorbalar
ey postallı kafalar
zaman hiç durmayacak
biz uyurken
sizi ölüm bulacak
yeryüzü kurtulacak
bir doğa senfonisi
zafer şarkımız olacak
kuşlar özgür uçacak
denizler mavi
sular gürül gürül akacak
yaşanır bir dünyamız olacak
çocuklarımız kurtulacak

her şeyi güç sanma
aç pencereni
bir inan hele
yeterki umut olsun
ellerimiz kenetli
gidelim
bizi dağlar korusun
yediler gibi meyra

İbrahim Düşkün

Ne fayda

bir zamanki
elinde ömür tutsak
dünya senin olmuş
ne fayda

anlar vardır geçmez gibi
geldimi kaybeder insan kendini
geldi gitti
senin olmuş
benim olmuş
ne fayda

bir yürekki yürek
yürümüş sonsuzluğa
geçsede yıllar
elinde zaman tutsak
dünya sensiz olmuş
oy ne fayda

İbrahim Düşkün

Ne oldu bize böyle

ne oldu bize böyle
biz anadoluyduk
bir bahçede yedi renktik
bir bahçede yedi çiçek
sen bana az olurdun
ben sana az olurdum
taşırdık birbirimizi
hoşgörülü yüreklerimizdi
kenetlerdi bizi

ne oldu bize böyle
biz anadoluyduk
bir bahçede yedi renktik
bir bahçede yedi çiçek
ben sana çok oldum
sen bana çok oldun
sen döndün benden yüzünü
ben döndüm senden yüzümü
sen beni yaraladın
ben seni yaraladım
sen beni vurdun
ben seni vurdum
vurulduk
yüreklerimiz vuruldu

ne oldu bize böyle
biz anadoluyduk
bir bahçede yedi renktik
bir bahçede yedi çiçek

İbrahim Düşkün

Ne zor şey

ne kadarda soğuktu
zemheriydi seni alıp giden ölüm
yüreği temmuz ateşi gibi sıcak
umut alevli dost
yitik aşklar
yüreğine gömülü sevdalar
öyle kendine saklı
çekip gittin
bir ocak gününde
sivasta.

ufukta beliren umutlardan
yaşanır dünyalar yaratırdın
kimini paylaşırdın
ne güzel umutlardı
öyle saf,sade,içli
sahiden yaşamak neydi
ölmek neydi
daha bir bardak çay içimiydi
böyle insanı bırakıpta gitmek neydi
gittin be dost
gelmez oldun
ocakta ölüm ne zor şey
ocakta ölüme durmak
ocakta seni ölüme sunmak
ne zor şey.

İbrahim Düşkün

Nedir yaşamak

umut olmuşum
doğmuşum
gözlerimi açmışım
gülmüşüm, ağlamışım
yemişim, içmişim
uyumuşum, uyanmışım
bebekmişim
ne kadar da muhtaçmışım

bakmışım, anlamışım
öğrenmişim, farketmişim
elde etmişim
tutunmuşum
kayıpta gitmiş elimden
kopmuşum
sevinmişim
üzülmüşüm
gezmişim, görmüşüm
sevmişim, sevmemişim
tatmışım
tadına varmışım
unutmuşum
unutamamışım
başarmışım
umutlanmışım
başaramamışım
umutsuz olmuşum
gelen olmuş sevinmişim
giden olmuş üzülmüşüm
canım acımış
ağlamışım

tutkularım olmuş
kapılıp gitmişim
sorumsuz olmuşum
sorumlu olmuşum
her akşam elimde ekmek eve gelmişim
çevreye bakmışım
bakmamışım
kulak vermişim
vermemişim
düşlerim olmuş
düş kurmuşum
işlerim çok olmuş
yorulmuşum
kapılıpta gitmişim topluluklara
kendimi unutmuşum
kaç günü akşam etmişim
kaç geceyi sabah
geçen ömür benim
o çocuk benmişim
o genç adam ben

o sevinçler,o hüzünler
o tatlar,o hazlar
o acılar,o macera
benimmiş
ben mişim ben
kopan fırtına benim

dün gece yine
sordum kendime
kurtularak kayıtlardan
yaşamak nedir diye
nedir yaşamak.

İbrahim Düşkün

Nevruz Çiçeği

kış uykusundan uyanıyor toprak
yaşam kokusu sarıyor her yanı
karışıyor kuş cıvıltılarına seslerimiz
bahar muştusu nevrüz çiçeği

güneş daha sıcak gülüyor bize
toprağın buharı karışıyor nefesimize
sular güröl güröl akıyor denize
bahar muştusu nevrüz çiçeği

günaydın diyor aydınlık sabahlar
yemyeşil oluyor dağlar ovalar
eriyen karlarla coşuyor akarsular
bahar muştusu nevrüz çiçeği

bakışlarda yeniden doğuş neşesi
menekşe, nergis, kardelen çiçeği
varlığa sevgi mutluluk dileği
bahar muştusu nevrüz çiçeği

İbrahim Düşkün

O Bayram

bir yol öyküsüdür yaşamak
bakışlar kala kalır gitmelere isyan
gidersin
gün gelir beklenen o gemidir denizde
sevinci belirince gözlerinde
ruhu ruhunda
an odur umuda yolculuktur yaşamak
güneş bir başka doğacak bilirsin
sabah yakın değil mi
beklersin
an gelir yüreğin kurtulur
bayram o bayram olur.

İbrahim Düşkün

Ömür Dediğin

ateşler içre kavrulur yürek
gök deniz olur
uzaklar mavi
zaman akar
insan eskir
bakarsın
bir daha bakarsın
zaman geçer anlarsın
albümde o resim
eskimeyendir
dolanır başucumuzda dört mevsim
ömür dediğin anlamaktır
yoluna yol bulmaktır.

İbrahim Düşkün

Öylesin sen

gitsen / gitmesen
şiiir sen
öykü sen
öylesin sen

gelsen / gelmesen
şarkı sen
türkü sen
öylesin sen

bilsen / bilmesen
gece sen
gündüz sen
öylesin sen

İbrahim Düşkün

Paylaş Yüreğini

açtım kapadım gözlerimi
bir film gibiydi yaşamak
anladım anladım
anladım mı şimdi
hala anlamadım gibi
değdimi şimdi
ya kırıldıysa
ya üzülüyse biri
hayat bu ya
giden gelmez geri

kendin ol paylaş
hem yüreğini hem fikrini
paylaş elindeki
beklersen filmin bitmesini
geride bırakırsın elindeki
ne seninki

İbrahim Düşkün

Pusulamız ruhlarımız

çalan bir geminin sirenleridir
hazırlık tamam yol vaktidir
yaşam tutkusu olunca deniz
okyanuslara yelken yüreklerimiz
korkusuzca açılır gideriz
ne yönleri ne dilleri biliriz
pusulamız ruhlarımız

umudun oluş öyküsüdür bu
elbet bir gün biri döner
gün doğar devran döner
belirince ufukta beklenen gemi
dünyalar bizim olur
yürek fethimiz gelir

İbrahim Düşkün

Ruhuma düşlerin kalır çocuksu bahar

umudun doruklarına yağsada kar
hazan mevsimidir desede aynalar
yoluna bir ömür eskisede yar
ruhuma düşlerin kalır çocuksu bahar

İbrahim Düşkün

Rüzgarına Tufan Yazmasa Yürek

gel sar ey deli rüzgar
içimi sar sen rüzgar
ha düş ha gerçek
savur çöllere
savur dağlara
deniz dalgalara
fırtınalar dola boynuma
al git sonsuz olana

gel sar ey deli rüzgar
içimi sar sen rüzgar
ha düş ha gerçek
senide unuttur zaman
unutulursun
rüzgarına tufan yazmasa yürek

İbrahim Düşkün

Sahiden olsun hayat

sen sahi
ben sahi
gel sahiden
özümüz olsun
sahiden olsun hayat

yoruldum vitrinlerden
yoruldum aynalardan
yoruldum heveslerden
yoruldum bensiz benden
gel sahiden
özümüz olsun
sahiden olsun hayat

yürek sahi
ruhumuz sahi
gel sahiden
özümüz olsun
sahiden olsun hayat

İbrahim Düşkün

Sen hala dev aynadasın

bir dev aynadan kendine bakarsın
sanırsın tüm aynalardasın
sen sanasın
bir dev aynadasın
dünya döner dev aynalar habersiz
dev aynalarki insana düşman
sen hala dev aynadasın

İbrahim Düşkün

Senin gibi

kaç hüzün devirdim
kaç umut büyüttüm
sen gittin gideli
her şey senin gibi
açar rengini gül
tomurcuklar senin gibi
her sabah penceremde güler
gözkapaklarımı öper güneş
senin gibi
yıldızlar,berrak sular
umudun yolcusu mavi deniz
sana saklı rüyalar
ruhunda yitik benli aynalar
senin gibi
ufukta beliren gemiler
yaşam kokulu renkler
senin gibi
avutur dururum kendimi
bir teselli bulur diye yüreğim
senin gibi diyorum ya
anlamaz deli gönlüm
ruhunu ruhumda taşır dururum
senin gibi

İbrahim Düşkün

Sensizim Usuyorum

simdi sokaklar sensiz
yaprakları dokulmuş ağaclar issiz
yürüyorum bir basima
duslerimde sen
bir sarki var dudaklarimda
simdi olmuyor sensiz
adimlamak kaldirimlarini bu kentin
yuruyorum bir basima
usuyorum
paltom sirtimda
ellerim cebimde
sensizim
usuyorum

cogaliyor bulutlar
yagacak birazdan
yagmur belkide kar
yuruyorum bir basima
sensizim
usuyorum

bir firtina kopuyor
titriyorum
cogaliyor kar tanecikleri
gokyuzu neseli
karnaval gibi
simdi olmuyor sensiz
adimlamak kaldirimlarini bu kentin
yuruyorum bir basima
sensizim
usuyorum.

İbrahim Düşkün

Sevgi

bir anne,kucağında çocuk
yüreğinde merhamet duygusu
sıcaktır kolları,sarar
sevgidir büyütür güzel olan her şeyi

bir ana kuş,açar kanatlarını
sevinçle toplanır altında yavrular
civıltılarında varlık neşesi
sevgidir büyütür güzel olan her şeyi

yaşam bir çabadır umuda
yaşatanda odur ya
sonsuz bakar iyiyi arar çocuklar
sevgidir büyütür güzel olan her şeyi

bakabilince öyle güzel
anlayınca öyle yürekten
gül yüzlü sevince bürünür dünya
sevgidir büyütür güzel olan her şeyi

İbrahim Düşkün

Simdi sen

simdi sen
bir sarki soylesen
gelsen

simdi sen
gokte bulutlardan
yagmur olsun
yagsan

simdi sen
gunes olsun
dogsan sabahlarima
ufuklardan

elime tutsam elini
yuregime yuregini
yurusem bir omur seni

simdi sen
ah sen
bir bilsen
gelsen

İbrahim Düşkün

Sokakta Bir Çocuk

titriyorsun
üşüyorsun
yalnızsın
bir başınasın
hayat öyle nasıl bir şey
yuvasız kuşlar gibi
soğuk, ıssız sokaklar
yer döşegin olmuş
gök yorganın
halini soranın var mı senin
bak gözlerin
bakar durur gözlerin
nasılda anlıyorsun
bir baba tutunca elini çocuğunun
öfkелisin biliyorum
bu kent erken büyütmiş seni çocuk
daha nazlanmadan
daha sevilmeden
saçların okşanmadan
öyle kırıp dökmeden
ninnilerle uyumadan
yaşam nasılda tersinden çalmış kapını
kapısında yokki bu sokakların
apaçıktasın
bak yine zemheri
gören, soran var mı seni
adını bilen bile yok
koymuşlar adını ya tinerci
yada sokakta serseri
ötesini soran yok
ötesini bilende yok
sen neden buradasın çocuk
neden
nedensiz değil elbet
böyle yaşamdan kopuşun
bak gözlerin ışıllı ışıllı
bu kent erken büyütmiş seni çocuk
öyle hemencecik büyüme sen

İbrahim Düşkün

Sorma

sorma
yolcuyum
gel beni al bu gece
yol şarkıları söyle bana
kutlu yüreğinki düşlerim
büyülü denizlere gemi
sürgün zamanlara coğrafya

sorma
yolcuyum
gel beni al bu gece
içimde kalmasın öyle
yürümedik yollar adına
aşılmadık dağlarda
al götür ruhun olana
biri daha kaymadan gözlerimden
o sonsuz yıldızlara
senin olan
hiç bitmeyen
o kutlu zamana

İbrahim Düşkün

Sözcükler ve İnsan

bir tercihti yeryüzüne insan
ruhun balçıkla sınıvıydı
tanımlı olanın tanımsıza
h ü k ü m r a n l ı ğ ı y d ı

ey insan
anlam buldu seninle
dağlar,ovalar
tüm coğrafyalar
adlandırabildiğince varsın
adlandırabildiğin kadarsın

bir düşün
önemsiz olsaydı sözcükler,adlar
melekler eğilirmiydi önünde ademin

bir düşün
olmasaydı her bir varlığın adı
bu olur,şu olur,o olurdu
bu,şu,o olmasaydı
belkide öykü insansız olurdu

ey insan
anlamı sende gizli yaşamın
adlandırabildiğince varsın
adlandırabildiğin kadarsın

İbrahim Düşkün

Sözün gücü

hislerim ağırlığınca suskun
ifadesiz,dilsizim yine
anlatamadım kendimi
ben bana kaldım
daraldı yüreğim
anlaşılmaz çöllerdeyim
dünyayı yerinden oynatan
taneleri sözcükler olan
bir yağmur bekledim
çözüldü dilim tutar oldu elim
anlamaz olsada benim kadar beni
anlatan yine sözcükler oldu beni.

İbrahim Düşkün

Sus

sus
suski
suskunlar konuşsun
sus
sözcüklerki
basit bir sözdizimi
sus
bozulmasın
katıksız biz kokan duygular
sus
her bir suskun yürek için
günümüz armağan olsun
sus

İbrahim Düşkün

Ŗair oldum

baktım Ŗiirdi
bir mavi sonsuzluk gibiydi
okudum
tekrar okudum
benim Ŗiirimdi
kayıt dũŖtũm zamana
yazdım Ŗiirimi
ben Ŗair oldum.

İbrahim DũŖkũn

Tutunsam mı buralara

düş görmesem
düşünmesem
hayat budur desem
tutunsam mı buralara

kalabalık sokaklara aksam
istemlerim olsa öyle sıradan
yetişemesem akışına hayatın
yorulsam
rahat uyusam
gündüz iş
gece uyku olsam
yeniden karışsam sokaklara
yaşamak budur desem
tutunsam mı buralara

bir başıma kalmasam
seni sevmeyi bilmesem
şiiir yazmasam
dalmasam mavi uzaklara gözlerimle
hiç hatırlamasam
seçemesem kimi renklerde seni
gizemsiz
ruhsuz
düş görmesem
düşünmesem
yaşamak budur desem
tutunsam mı buralara

gördüğümce kalsam
sıradan aksam sokakları
aksam
aksam
bir ömür aksam
bir an gibi yaşasam
tutunsam mı buralara

beni unutsam
seni unutsam
yeri göğü unutsam
adına coğrafyalar kurgulamasam
geceleri gündüzleri saymasam
giden gitmiştir misali
dönüp bakmasam
geçeni benim saymasam
bir kurgulu roman okusam
an gibi yaşasam
tutunsam mı buralara

İbrahim Düşkün

Umut

her yani sarmisken yoklugun korkusu
umut; bir beliren gemi,ufuklarinda denizin
yasam tutkusu buyur kocaman olur
tanimsiz bir durusa direnis gibi.

firtinalar,amansiz dalgalar,kararan bir dunya
umutsuzluktur gelen yasam tutkumuzu koparan
oyle cekilmez bir sey olursa yasanan
yeniden yarat umudu ufukta beliren gemiler gibi.

İbrahim Düşkün

Uzaklar

uzaklar,acı yüklü bir gemi gibi uzaklar
uzaklar,seni alıp giden uzaklar
bir hüznün bilmecesi uzaklar
bir gün deli eder beni ah uzaklar

çoşkun bir mavinin sessizliği
umudun kafdağı bilmecesi
ıssız üşüten bir yalnızlık
bir gün deli eder beni ah uzaklar

bir akşam gibi,bir gün batımı hüznü
bir bilinmez akış,bir yitik aşk
bir şafak uzaklığı,bir karanlık gece
bir gün deli eder beni ah uzaklar

gidişi nede hızlı,dönüşü zor
düşündükçe kalbimi sarar bir kor
alevlenir kül olur bir bahar bahçesinde gül
bir gün deli eder beni ah uzaklar

İbrahim Düşkün

Üstümüze ay doğsun

ey yar
issiz gecelere vur şavkını
üstümüze ay doğsun
yola besteli bir sevda gibi
adına ruhumuz gelsin

ey yar
mavi rengine bu bizi yaşam tutkumuz bu
üstümüze ay doğsun
bir yazılı destan gibi
adına ruhumuz gelsin

ey yar
karanlıklarını yar bu sensiz gecenin
üstümüze ay doğsun
deniz coşkulu ırmak gibi
adına ruhumuz gelsin.

İbrahim Düşkün

Varsa yüreğın

kayıpta gıdıyor elimızden hayat
ah ne demeli
varsa yüreğın
insanlık senın
varsa yüreğın
umutlar senın

kayıpta gıdıyor elimızden hayat
ah ne demeli
varsa yüreğın
mutluluk senın
varsa yüreğın
muştular senın

kayıpta gıdıyor elimızden hayat
ah ne demeli
varsa yüreğın
coğrafyalar yürümelısın
diller duymalı,renkler görmelısın
can cana sinmelısın
insan yürümelısın

kayıpta gıdıyor elimızden hayat
ah ne demeli
varsa yüreğın
bir düşün olmalı senın
düşlemelısın
mecnun gibi leyla görmelısın
gitmelısın

İbrahim Düşkün

Yaşamak birazda tutunmaksa 1

yaşamak birazda tutunmaksa
az bilmeli insan
maceradır bilgi
alır gider adamı
yıldızları düşünürsün
öteler bir gizem, çeker götürür
bilince razı olmazsın sürüp gidene
sorarsın nedenleri, niçinleri
çoğaldıkça çoğalır sorular
t u t u n a m a z s ı n

yaşamak birazda tutunmaksa
az görmeli insan
görmezden gelmeli
siyah beyaz görmeli
birazda gri tabi
görürsen güzelini
t u t u n a m a z s ı n

yaşamak birazda tutunmaksa
var olana razı olmalı insan
öyle alıp giden sevdalar, aşklar
yürek dolusu dostluklar
yaşanır bir dünya
temiz bir çevre
düşünürsen nükleer atıkları
geri kalmışlıkları
savaşları, haksızlıkları
dindiremezsin yüreğinde kopacak fırtınaları
barışa umudun kalır
direnirsin sürüp gidene
t u t u n a m a z s ı n

yaşamak birazda tutunmaksa
akşam kafayı vurdumu yatmalı insan
gece hiç uyanmamalı
bilmemeli
görmemeli
konuşmamalı
sürüp gidene bilmeli
görüneni görmeli
söyleneni söylemeli
her şey kazanım geliyorsa insana
yediremediği olmaz kendine
kabullenemediğide
karışırısın sürüp gidene
t u t u n u r s u n s e n d e

İbrahim Düşkün

Yaşamak birazda tutunmaksa 2

yaşamak birazda tutunmaksa
olacaklara hazır olmalı insan
bir belalı fırtına dolanabilir başımıza
alır gidebilir bizden bir şeyleri
canımızı
can dostumuzu
yürek paremizi
bir kazayı düşün
bir depremi
bir sel felaketini
bir yangını
daha nicelerini
bir acı iner yüreğimize
tutunamaz olur koparız yaşamdan
giden tutduğumuz dallardır elimizden
öylece sineriz bir yerlere
unutulmaz olur yaşanan
vururuz tutkularımıza
kendimizi unuturuz
birileri teselli verir bize
elden ne gelir diye
evet elden ne gelir
yaşam böyledir
zıtlara ilkelidir
sevinçte hüzün
hüzünde sevinç gizlenir
zordan kolay
kolaydan zor beslenir
hani nerede
sonsuz armağan sevinçlerimiz
hani nerede
dünya dolusu başımıza yıkılan hüzünlerimiz

yaşamak birazda tutunmaksa
güneşin yeniden doğuşu bir armağan
tutunmalı insan
yaşam çınarını büyütmeli
tutunacak dallar yeşertmeli
tutunmalı

İbrahim Düşkün

Yaşamaktır adım

bir çocuk düşteyim
yaşamaktır adım
bilge ruhlara tanımlı ruhum
zulüm vurur beni
zulüm en karanlık anı gecenin
vurulurum
ah yüreğim

bir sevda düşteyim
yaşamaktır adım
sevgiliye en sevgiliye tanımlı ruhum
zulüm vurur beni
zulüm en karanlık anı gecenin
vurulurum
ah yüreğim

bir öte düşteyim
yaşamaktır adım
aşkın ruhlara tanımlı ruhum
coğrafyalar mayınlı
sokaklar serseri
zulüm vurur beni
zulüm en karanlık anı gecenin
vurulurum
ah yüreğim

İbrahim Düşkün

Yaşanır Bir Dünya Şarkısı Çocuklar

En iyi çocuklar söyler

Yaşanır bir dünya şarkısını
El ele tutuşur oynarlar
Aynı telden çalarlar türküleri
Kavgaları anlaktır
Sevgileri saf yürekli
Yüzleri gülücük doludur
Gözleri umut
Oynadılarını oyunları
Bir hesap yapmazlar yarına
Öğrenmediler daha
Yalanı, hırsı, kini, nefreti
Şavaşı, haksızlığı
Öğrenmediler daha
Kavgalarla paylaşılmış dünyayı
Yaşamadılarki
Bir çöplüğe dönüşmüş her yanı
Duymadılar daha enformatik yalanı
Şimdi yaşadıkları
O adaletsiz savaşlar
Bir yanı bombalı bir yanı taşlı
Mirasları
Talan edilmiş soyulmuş bir dünya

İbrahim Düşkün

Yazgımın Kayıp Ülkesi

sürgün yemiş bir yüreğim
yürürüm dağı taşı dinlemeden
coğrafyalar unutturum adına
yazgımın kayıp ülkesi
sevdalar kenti lara

dalgalar hışmında denizim
martılar ritmin tutar senin
günbatımı şarkılara söylenir adın
yazgımın kayıp ülkesi
sevdalar kenti lara

aşkı zamana haykıranda ruhun
göz kapakların açılır
sonsuz mavisini bulur gökyüzü
yazgımın kayıp ülkesi
sevdalar kenti lara

düş kurmaktır yaşamak
adın büyülü bir destan
okyanusta bir coğrafya kurgulasam
gögüne tüm yıldızlar gelir
çoşar ırmaklar bilirim
deniz durgun
yazgımın kayıp ülkesi
sevdalar kenti lara

İbrahim Düşkün

Yelkenli gemi

limanda demirli
bir yelkenli gemi
almıştı göklerden
denizlerden rengini
duruşu muhteşemdi
büyülerdi gören gözleri
bakarken mutluluk verendi
böyle geçip giden günleri
bozdu,çalınca sirenlerini
yola gitmekti derdi
haberi böyle verdi
gitti buralardan
bir yelkenli gemi

yara yara suları
içimden geçti
nice denizlerdi
kentlerdi gördüğü
gitti buralardan
bir yelkenli gemi
umuda vurdum rengini
öyle bekler dururum
gözlerim yollarda
yelkenine demirli

İbrahim Düşkün

Yoksun

gece ıssız
gece sessiz
yürüyorum adına bu kenti
yoksun
bir kaf dağı saklar seni
biliyorum
gökte yıldızlar görüyorum
bir şiir okuyorum
haydi dinle diyorum
şiir öykülü yar
dinliyormusun
ama yoksun
yüregim yoksun
yürüyorum
gece ıssız
gece sessiz
gece sensiz
yoksun

İbrahim Düşkün

Yüreğinle gel

gel
yüreğinle gel
öyle saf
öyle içli
güneş gibi
ay gibi
yıldız gibi
hayat bu olsun
katkısız
samimi
öyle içten
öyle sen gibi

İbrahim Düşkün

Yürek bir gemi

gelmeli yürek gelmeli
yer hissetmeli
gök bilmeli
yaşamaksa bu
yaşamaya değmeli

yürek bir gemi
ötelere düş görmeli
kürek çekmeli
gitmeli
fırtınalar görmeli
bir deniz aşkına
okyanuslar aşmalı
ulaşmalı

İbrahim Düşkün

Yürek Damgalı Mektup

bir gece vakti uyanmıştın
yürek damgalı bir mektup almıştın
bilinmişin
sevilmışin
doruklara güneş olmuşsun

İbrahim Düşkün

Yürek Kayıtları 1

kayıt düşen yürekler
sözleri dinlemediler
yanmıştı bir kere
ateşin düştüğü yerler
dinlemediler
hiç dinlemediler
yolculuk dediler
gittiler.

İbrahim Düşkün

Yürek kayıtları II

kayıt düşen bir yüreki
döndü baktı
kabullenemedi
kendi düşen ağlamazdı
ağladı
değil düştüğüne
düş görmediğine yandı
hayat yolculuktur dedi
bir ömür yürüdü
neden diye sordu biri
yol kabullenemediğindir dedi
belki bir kaçış
belkide yeniden kendini buluştu öykü
sessiz gözyaşları döktü
prangalı hayaller kurdu
beni bende buldum dedi
uzun uzun anlattı
anladıda
anlaşılmaq ne güzel şey dedi
gitti.

İbrahim Düşkün

Yürek Ülkesi

karmaşalar,yapmacık duruşlar
öylesine sıradan olunca yaşam
o aşkın dostlukları arar durur insan
üstüne nice düşler kurulu sevgileri
zordur anlatmak
gitmek fikrinde olunca yürek
gidemiyorsa insan
kopamıyorsa
bağlıysa
çakılıysa ayaklar yere
yolcu olur yürek ülkesine
özlenen dünyalar yaratır kendine.

İbrahim Düşkün

Zaman

an be an bizide eskiliyor zaman
hiç bize sormadan
zaten hiç sormadiki
bizdik ona takılan figüran

İbrahim Düşkün

Zulum Postalli Adamlar

adamlar
zulum postalli adamlar
ne yapti size bu cocuklar
isleniyor dosyalara suclar
kursun hukmunde taslar

adamlar
zulum postalli adamlar
silahlarini kavradilar
bir kentin sokaklarina daldilar
oynarken bir cocugu
kursunlara bogdular
vurulmustu
cocuktu
yarinlara umuttu

adamlar
zulum postalli adamlar
yine silahlandilar
nice kentleri yasanmaz kildilar

adamlar
zulum postalli adamlar
birakin oynasin cocuklar
sevgidir
baristir
yarina umuttur onlar

İbrahim Düşkün